

Any Sant de la Redempció -- 1933

Curset d'Estudis i IV Assemblea Sacerdotal a Tarragona

LA SEGONA JORNADA

Va en augment l'assistència i entusiasme d'assembleistes - La nostra gloriosa Seu es vesteix de festa - Esplendit Pontifical - Interessantíssima lliçó i mestrivolas conferències - Hora Santa solemníssima - Sermó plè d'unció del Sr. Bisbe de Barcelona - Una gran munició de fidels, envaeix com en les més extraordinàries solemnitats, nostre primer Temple

MATI:

La segona jornada de la gran Assemblea Sacerdotal de la Clerecia catalana amb el seu Curset d'Estudis, que es celebrà en el dia d'ahir, no desmereix en assistència i entusiasme de la celebrada el dia abans.

De bon matí es notà per la nostra ciutat el formigueig dels qui hi eren, i dels que encara arribaven reunint-se a les nou del matí sota les amples i venerables voltes del nostre temple metropolità per a celebrar-hi altre dels actes d'homenatge sacerdotal a Jesucrist Redemptor en el XIX.è Centenari de la nostra Redempció, que fou

La Missa solemne

L'augusta Catedral vestia l'aspecte de les gran solemnitats lluïa sa magnífica draperia, desplegant-s'hi amb la magestat tan característica de la litúrgia catòlica la missa solemne. Seguí a la recitació de "Prima" i del cant solemne de "Tercia", i fou celebrada assistint-hi de mig Pontifical l'il·lustríssim doctor Valentí Comellas, Bisbe de Solsona, acompanyat del personal de rúbrica, pel M. I. doctor Manuel Borràs, Vicari general i Degà de la nostra Metropolitana, essent ministres d'altar els Il·lres. Capitulars doctor Miquel Vilatimó i doctor Francesc Bergadà.

L'honoria dita pel M. I. senyor doctor Josep Vallès, canonge lectoral d'aquesta Seu Primada sobre l'evangeli del dia fou del tot adient a la diada, traient-ne després d'un bell, profund, i atinat comentari profitoses ensenyances tan pels sacerdots, com pels fidels, gens escassos que l'escoltaven, i que amb llur assistència donaven gran relleu a la diada.

Immediatament de finalida la missa solemne, la venerable clerecia s'ha traslladat al Seminari per a continuar-hi les sessions assembleistes, tenint lloc a les onze la

Tercera lliçó i Cercle d'Estudis

Com pertocava a la importància de la matèria no ha decaigut ni l'interès dels que escoltaven, ni el mestratge dels que han ensenyat.

Sota la presidència del M. I. doctor Josep Cartaña i altres Capitulars, el Rnd. M. Lluís Vendrell, ecònom de la Parròquia de Sant Antoni Abat, de Vilanova i Geltrú, amb plenitud d'entusiasme, adhuc relluïnt qualque volta les dots d'orador, i posseït d'un no gens superficial coneixement del que es tractava, hi ha descapdellat la lliçó del que són les Congregacions Marianes. En dona la definició, afirmant que la Congregació Mariana es una verdadera escola no sols per a la joventut, més també per a la mainada. La considera en els seus

dos principals aspectes: externa interior, i en declara la naturalesa de cada u intentant portar als ànims dels oients que es tracta d'un vertader organisme social d'una associació veritablement orgànica, composta de directores subdits. Atenent-se al lloc on estan establertes, esglésies parroquials o no en descriu tota la jerarquia que les governa.

Marca els deures dels dirigents subdits, i diu que en el seu règim hi existeix una verdadera democràcia, si bé no la mateixa mal entesa i pitjor practicada, dels pobles, de la qual diu, que cal malficar-se'n en el règim de ço que pertany al govern de les ànimes.

Fixa més tard l'atenció en l'aspecte intern i en declara el fi, que des de la fundació s'ha anat realitzant a través dels segles, és fomentar la devoció i filial amor a la Verge, i per ella fer cristians de veritat dins del seu estat, i treballar segons la condició social particular a salvar el pròxim i defensar contra els atacs de l'impietat l'Església de Jesucrist.

Aquest fi pròxim, de la qual per a assolir-lo n'explica detalladament tots els medis; de coneixement per mig de plàtiques i cercles d'estudis per la consagració a la Verge i per la pràctica de les excelses virtuts marianes deu portar-los al fi remot i últim, que no és altre que per mig de la santificació pròpia, santificar els altres.

La santificació pròpia, el propi perfeccionament adquirit pel compliment dels demés de consciència per la freqüència de sagraments pel bon guiatge del Director, per la pràctica dels Exercicis portarà el congregant a escampar les seves ales per a llençar-se al camp immens de l'apostolat que no té fines.

Fetes unes breus reflexions sobre la importància, per tots reconeguda, de les Congregacions Marianes extretes d'alguns casos pràctics dona la lliçó per acabada.

Tot seguit el Rnd. doctor Josep Ricart, director de la Congregació Mariana de Reus, sobre la mateixa matèria parla a l'Assemblea del tema: "Formació integral de la joventut per les Congregacions Marianes", explicant el següent Qüestionari III: 1, Actes obligatoris de la Congregació. 2, Quina mena de joventut i mainada convé cercar per a les Congregacions. 3, La vida social i cultural de la Congregació. 4 Com pot coordinar-se la Congregació Mariana amb les distintes branques d'acció catòlica. Malgrat l'ingènica del temps hi fa observacions atinades i ben fonamentades, no defugint de parlar amb tota claretat i sinceritat sobre el tema. Ateses les observacions fetes en les memòries presentades pels reve-

rends Antoni Nogués, rector de Falset; Mn. Gavalda, Prior de Reus; Mn. Francesc Rovira, vicari de Sant Joan de Reus; Mn. Vicenç Nolla, Arxiprest de Sant Feliu de Llobregat, i Mn. Ramon Quintana, de Cambrils, ha tingut a bé presentar determinades conclusions, que llegeix, i que a la tarda seran presentades a l'Assemblea per a la redacció definitiva.

SESSIO DE LA TARDA

A la sessió de la tarda, que comença a les quatre, en la Capella del Seminari el Rnd. doctor Francesc de Pi Codina, director del Centre de Sant Pere Apòstol, de Barcelona, llegeix una ben detallada Memòria sobre el tema "Les obres postescolars com instrument del sacerdot per la catequesi i formació dels joves en ordre a l'acció catòlica".

Senyala la necessitat d'aquestes obres postescolars per l'afiançament i desenrotllament de l'ensenyament religiós i la formació pietosa dels joves un cop acabats la seva instrucció i educació; la par que hi deu tenir el sacerdot, que caldria començar a insinistrar-s'hi ja en el Seminari.

Esmenta quines són les obres postescolars i inclinen a l'Acció Catòlica, i entre elles les que figuren en el programa de l'Assemblea: Congregacions Marianes, que apleguen a 20.000 joves de Catalunya el feccisme i altres.

Caldrà en cada cas, instituir e més pràctic i acomodat a les circumstàncies, evitar competències perfeccionar l'antic i coordinar l'existent amb el nou.

Sovint cal rectificar l'intenció en l'actuació; no deixar-se portar per lo plaent, intensificar la catequesi dels joves i ampliar llurs coneixements i refermar-los amb les predicacions, acadèmies, cercles d'estudis, exercicis.

Si els joves s'hi aficionen a les obres d'acció catòlica ho fan a gust, i sota el guiatge dels directores, generalment ho fan bé. Els centres i obres deuen unir-se els uns amb els altres i tots plegats formar la consciència catòlica, segons el mot d'ordre del Director d'Acció Catòlica, don Angel Herrera.

Dona seguidament unes normes als sacerdots dirigents, 13 normes que miren més aviat al caire espiritual i sobrenatural, la confiança en Déu, la recta intenció, el respecte a lo tradicional, l'allunyament de tota política, l'absoluta separació de sexes, la paciència en esperar els fruits ni molt prompte ni molt vistoses, etc.

Seguidament, a les cinc de la tarda, ha pronunciat la segona conferència el Rnd. Sebastià Regi beneficiat de Sant Pol de Mar, so-

bre el tema "Els Exercicis Espirituals i la formació dels joves".

Comença remarquant que la finalitat és la característica del nostre temps i del nostre jovent.

Els Exercicis venen a fer reflexionar seriosament; analitza els actes dels exercicis fent atinades aplicacions als joves.

Portar els joves als exercicis, on es formen i a la vegada s'instrueixen amb una formació religiosa en certa manera integral.

LES CONCLUSIONS

El P. Pijoan llegeix les conclusions de l'Assemblea, que els ponents i professors, amb la presidència es proposen provisionalment als prelatats per la seva aprovació definitiva.

L'arxiprest de Tamarite de Litera proposa algunes esmenes que amb l'intervenció del doctor Tusquets i del Consiliari diocesà d'Acció Catòlica, M. I. doctor Josep Cartaña es desestimem per creure-les fora dels temes de l'Assemblea.

L'HORA SANTA A LA CATEDRAL

A les set en punt comença a la Catedral l'Hora Santa solemne amb assistència dels sacerdots del poble que omplena les naus i el creuer del nostre temple metropolità, guardant en tota la funció que acabà a dos quarts de nou, un absolut silenci.

Tot el poble prengué part amb els sacerdots en les oracions que dirigia el que ha estat l'ànima d'aquestes diades, Rnd. P. Jasep Maria Pijoan, i als càntics.

L'Excm. senyor Bisbe de Barcelona predicà, fent en primer lloc una breu història de l'Hora Santa i meditant els tres punts tan recomanats pel Pontífex Pius XI: "Oració, Penitència i Acció", que es verificaren en l'Hora Santa de Jesús a l'Hort de Getsemaní i que els sacerdots i els catòlics deuen copiar "Jesús a l'Hort de Getsemaní Oratió i obra".

Amb unció i apostòlica llibertat féu aplicacions a l'actuació dels catòlics d'avui.

No es prega; ni l'Angelus de matí migdia i vespre, ni l'Ave Maria al toc de les hores ni el sant Rosari del vespre en família. I si es prega no s'ora, es a dir, no es fa amb la humilitat i confiança en Déu com caldria.

Es defuig tota penitència. Blasfema l'egoisme i el pecat oficial, es-

candalós, els divertiments de tota mena.

Energicament abomina i qualifica l'escola laica, la persecució de l'Església i mentre tant els catòlics omplen teatres, espectacles i divertiments els més immorals.

Exposa el contrast entre pregant sofrint i obrant amorosament en el compliment de la voluntat de Déu.

Cal, a exemple de Jesucrist, i seguint les recomanacions del Sant Pare, pregar, fer penitència i obrar amorosament la voluntat de Déu.

Aquesta fou la profitosa jornada d'ahir, no desmereixent pas gens de la molt memorable del primer dia.

NOTES

Tal com estava anunciat, arribaren ahir al matí els Rdm. senyors Bisbes de Barcelona i Tortosa, doctors Irurita i Bilbao per a prendre part en els actes de l'Assemblea.

El Rdm. P. Joan Perelló, Bisbe de Vic, no pogué assistir a l'Assemblea per trobar-se enllitat, des ja fa uns dies.

Acabada l'Hora Santa, sortí ver la capital de la seva diòcesi l'excel·lentíssim senyor doctor Manuel Irurita.

Com s'esperava va augmentar encara el nombre de sacerdots assistents d'Aragó i València, havent quedat tots molt ben impressionats de la marxa de l'Assemblea.

Aprofitant el seu sojorn en aquesta ciutat, i com una lliçó pràctica més, de l'interessantíssim Curset d'Estudis que s'ha vingut donant aquests dies en la nostra ciutat amb tant d'èxit, ahir foren diversos els grups de sacerdots que visitaren la "Sala Parroquial de Sant Joan Baptista", establerta al carrer de Rebolledo, 2, baixos.

Tots els visitants estigueren d'acord en admirar i elogiar l'instal·lació i organització de l'esmentat centre catequístic, un dels més ben reeixits de Catalunya.

Com sia que no pocs assembleistes han palesat el seu desig de conèixer l'esmentada "Sala", a fi de que puguin veure satisfets els seus desitjos, aquesta tarda estarà oberta des de les tres a les sis.

PROGRAMA PER AVUI

Sessió de clausura. -- Discurs pel M. I. Sr. doctor Salvador Rial, canonge penitencier de Tarragona, consiliari de la Junta Metropolitana d'Acció Catòlica. Tema: "Tasca urgen del Sacerdot en els nostres dies". Conclusions de l'Assemblea. AHocució de l'Emm. senyor doctor don Francesc d'A. Vidal i Barraquer, Cardenal-Arquebisbe de Tarragona. Te-Deum i Benedicció.

Capella del Seminari, a les onze

DIARIO DE LA CRUZ

Rogad a Dios en caridad por el alma del señor

Don Emilio Sabater Doménech

que confortado con todos los Santos Sacramentos y la Bendición Apostólica de nuestro Santo Padre el Pío XI

Falleció, en Madrid, el día 22 de Octubre de 1932

(E. F. D.)

Su viuda D.ª Regina Blanco Azcona; hijas Carmen, María del Pilar, Angeles, Rosario y Mercedes; hermanos D. José y D. Enrique; hermanos políticos, tíos, sobrinos, primos y demás familia.

Ruegan a sus amigos un piadoso recuerdo.

Hoy se dirán Misas por el eterno descanso de su alma en las Parroquias de la Sma. Trinidad, Catedral, San Francisco, San Juan y San Pedro, iglesia del Sagrado Corazón y Capillas del Asilo de las Hermanitas de los Pobres, de la Merced (Beneficencia), y Hermanas Carmelitas Terciarias.

Tienen concedidas indulgencias en la forma acostumbrada los Eminentísimos Sres. Cardenal-Arzbispo de Tarragona y Nuncio de Su Santidad, y los Sres. Obispos de Madrid-Alcalá, Santander y Córdoba.

Tarragona 22 de Septiembre de 1933.

AQUELL SEDUCTOR

L'homenatge sacerdotal

Esborrona només de pensar la transcendència i la plenitud de significacions de l'Homenatge sacerdotal a Jesucrist Redemptor que se celebrà, presidit per l'Episcopat de Catalunya, a la Primera Seu tarragonina. Devia ésser una cosa com aquella quan en jorns de Salomó "la majestat de Déu" omplia el Temple.

¿No us espurnegen els ulls i no us flaqueja el cor davant el pensament d'uns centenars de sacerdots de la Comunió Catòlica aplegats a casa nostra per tal d'homenatjar i aclamar a ple pulmó, un Jesús condemnat, a pressions i instàncies precisament de sacerdots?

Mireu la gran mudança. Sacerdots l'acusaren i ara sacerdots s'acusen davant d'Ell. Sacerdots l'avorriren i ara sacerdots ploren d'amor al seu acatament. Sacerdots el mataren i ara també són sacerdots, els qui el fan viure dins les ànimes...

Els sacerdots corcats dels últims temps de l'Antiga Aliança, al capdavant, però, bé n'havien d'encertar alguna. Ells qui seduïen les turbes reunides davant la casa del Governador, perquè — braços en l'aire i punys estrets, igual que caps de serps enverinades — demanessin la Sang del Just per a ells i els seus fills; quan s'acostaren a Pilat a fi que posés guardes al Sepulcre, en lloc de dir Jesús, li varen dir "aquell Seductor". "Perquè aquell seductor havia dit als seus deixebles: Al tercer dia ressuscitaré".

L'homenatge sacerdotal d'ahir fou el revés de la medalla de l'oproví d'ara són dinou segles. Ahir us deixaven seduir també, però d'una altra guisa, pels sacerdots legítims de la Nova Llei que presentaven igualment, Jesús, com el Seductor magne.

Perquè és ben cert que Jesucrist ha seduït el món, només que no ho ha fet amb l'odi i la rancúnia, sinó amb l'oproví de la creu, amb la follia dolorosa i amorosa.

Amb quina fe els acompanyaven uniu els vostres sacerdots — turbes pacífiques i amables — a aquells grans actes d'Homenatge! Revenieu-los sempre i estimeu-los. El vericicle de les custòdies i la copa dels calzes consagrats que sostenen Jesús, no us és permès de tocarlos. En canvi les mans dels sacerdots que, a més de sostenir-lo, pasten el Cos de Jesucrist, us és llegut i fins recomanat, de besar-les i estrenyer-les.

Continuen al costat llur, com una pinya atapeïda que els faci companyia en aquests dies atziacs.

Es ben segur que junts amb ells, per mediació dels quals Déu us allarga la misericòrdia, esguardareu amb una nova força les tenebrors presents i sentireu dins vostre, segura, la ferma que el magne SEDUCTOR, els enemics eternals del Qual volen vetllar-lar encara dins la tomba, no es referí tansols al gran Dissabte, quan prometé al seu poble, insistentment, que al tercer dia ressuscitaria.

M. M. pvre.

La Conferencia-Concert del mestre Ribera al Foment d'Estudis

Ha cridat molt l'atenció l'anunciada conferencia-concert que la vigília de Santa Tecla donarà el mestre Ribera al teatre Metropol.

Perquè es vegi com en parlen les revistes musicals i els mateixos millors músics, en copiem avui alguns judicis recentment apareguts en la premsa peninsular, donant-se el cas paradoxal que algun mestre compositor com Juli Gómez confessi que comprengué millor ses

pròpies obres sentint-les comentar pel mestre Ribera, que no pas al moment mateix de comprendre-les:

"Entre anécdotas de Albéniz, cuya amistad cultivó, y sus impresiones de Dayreuth, en donde ha convivido con la familia de Wagner fueron brotando de sus labios enseñanzas y confidencias, planes y esperanzas.

Quiere educar musicalmente a público, quiere, hacerle pensar

quiere que no dependa su emoción solo el contacto de timbres y ritmos; quiere, en una palabra, que sepa sentir, cosa que desgraciadamente no ocurre en la mayoría de los públicos de Culturales y Filarmónicas, lo que escucha.

Y ha puesto todo su ingenio, toda su cultura, toda su experiencia y toda su tenacidad.

Con toda eficacia recomendamos a las Culturales y Filarmónicas españolas sus audiciones comentadas. Si no para otra cosa, servirán para hacer comprender el caudal inmenso que de conocimientos de todo género hacen falta, para plasmar en el pentágono los aleteos de la inspiración, más o menos acertada.

Sinceramente hemos de confesar que jamás nos emocionamos tanto oyendo el preludio de "Parsifal" en discos dirigidos por Muck, ni "Córdoba", y "Almería" de Albéniz ejecutados al piano por Antonio Ribera, mientras leíamos en la pantalla, y casi compás por compás sus argumentos. Ni jamás nos parecieron tan lógicos los temas y la manera de tratarlos.

"El maestro Ribera, gran director de orquesta, gran pedagogo y gran persona (esto es lo más raro en los músicos) ha dado una conferencia-concierto demostrando una vez más que sabe ver claro en las obras musicales y sabe hacerlas comprender a los demás. El público, numeroso y selecto que asistió al acto, aplaudió a Ribera con entusiasmo."

El domingo último dió el eminente maestro Ribera una de sus interesantes conferencias - conciertos con las eruditas y amenas observaciones sobre las obras, que tanto agradan a los oyentes que quieren iniciarse en la verdadera composición de las obras. Al lado de composiciones de Wagner y otros maestros clásicos dió audiciones gramofónicas de varios españoles — Mantecón, Falla, etc. —, entr ellos que hizo el honor de incluirme. La canción "Coplas de Amores" admirablemente cantada por Conchita Supervia, y la "Marcha española" merecieron al ilustre Ribera un análisis tan luminoso, que yo mismo las comprendí mejor que cuando las compuse. Creo que no se puede decir más en elogio del sistema y de lo acertadamente que lo emplea el sabio músico."

Tothom confessa que la societat PERILLA: l'autoritat, la família, la propietat i la moral TRONTOLLAN... suscribiu vos i propagueu la Bona Presa

MADRID

Burguesía y Proletariado

¿Dónde termina el proletariado? ¿Dónde comienza la burguesía? Hé aquí, lector, dos preguntas que desearíamos fueran contestadas por los socialistas. Mejor dicho, nos agradaría que en el programa socialista se señalase, taxativa y minuciosamente, quiénes, por su posición económica, pertenecen a una u otra clase.

Urge hacer la distinción para evitar equívocos, para no incurrir en confusiones; somos muchos los que nos quedamos perplejos ante el vocabulario que emplean algunos peñolíticos y bastantes personas.

"El Socialista", todo descompuesto, dice: "Hay que exterminar a la burguesía". En idénticos tonos se suelen expresar otros diarios, cuyos propietarios todos sabemos que son millonarios.

No es que nos extrañe ni atemorice ese lenguaje tan burdo y tan poco correcto, estamos acostumbrados a las amenazas y a los gritos feroces. Pero es que se deben deslindar los campos para que cuando llegue el día del "exterminio" nadie pueda aducir que ha sido sorprendido.

Según los socialistas son burgueses aquellos que poseen una tienda donde tienen empleado algún dependiente, aunque las existencias no lleguen a cinco mil pesetas; y también lo son aquellos labradores que tienen trabajando obreros, aun que sean pocos. En fin, para los socialistas son burgueses todos los que tienen reconocida alguna propiedad.

A mí no me parece mal el que sea así; lo que encuentro terriblemente absurdo es que se llame burgués a uno que tiene cuatro o cinco mil duros de capital, y mientras se llama proletario a señores que a año cobran cerca de cien mil pesetas.

Estamos ante un caso tipo: los directivos de la Casa del Pueblo, de Madrid, se han reunido en su local social para tomar acuerdos relacionados con la magnífica asamblea que Dios mediante, van a celebrar los agricultores españoles. Y en notas y hojas impresas, ya se han cansado de llamar burgueses a los que se van a reunir, llenándoles de improperios tan falsos como malintencionados.

Para los directivos de la Casa del Pueblo es claro y sencillo el problema, y tal como ellos lo creen se lo

cuentan a los trabajadores. Se trata de que la burguesía prepare una marcha sobre Madrid para amedrantar al proletariado y quitarle los derechos que le son inherentes y las masas, el proletariado debe defenderse. En esta forma explican a los trabajadores lo que ventilan los agricultores. Claro que muchos no les harán caso; pero otros cándidos creen todavía en ellos.

Y dicen los socialistas que se han reunido los proletarios en la Casa del Pueblo, con el propósito de no dejarse arrollar por la odiosa burguesía. Si fuera así no habría nada que oponer; hacen bien en defenderse. El caso es que los que se han reunido han sido, entre otros, Trifón Gómez, Martínez Gil, Muñío Cordero, etc. O sea, que los que han celebrado la junta, o lo que sea, en nombre de los trabajadores, económicamente están en mejor situación que el 80 por 100 de los agricultores que vienen a la asamblea de Madrid.

Hay que terminar con esa farsa; bien está que los que sean partidarios de la lucha de clases, denosten a los ricos; pero es infame que se llamen proletarios Besteiro y Prieto, sabiendo que el primero cobra cerca de cien mil pesetas mensuales, y que el segundo es propietario de un diario y vive mejor que muchos millonarios. Y otro tanto les acaece a Bujeda, Negrín, Jiménez Asúa, y a una porción de vividores que están explotando a los trabajadores y utilizándolos de trampolín para ellos situarse.

Es una necesidad nacional el que los marxistas declaren públicamente quiénes son burgueses y quiénes proletarios, y para hacerlo no hay más que un camino: que los socialistas especifiquen en su programa que capital o que rentas dan categoría de burgués, y qué cantidad es la que no pueden revasar los que se llamen proletarios.

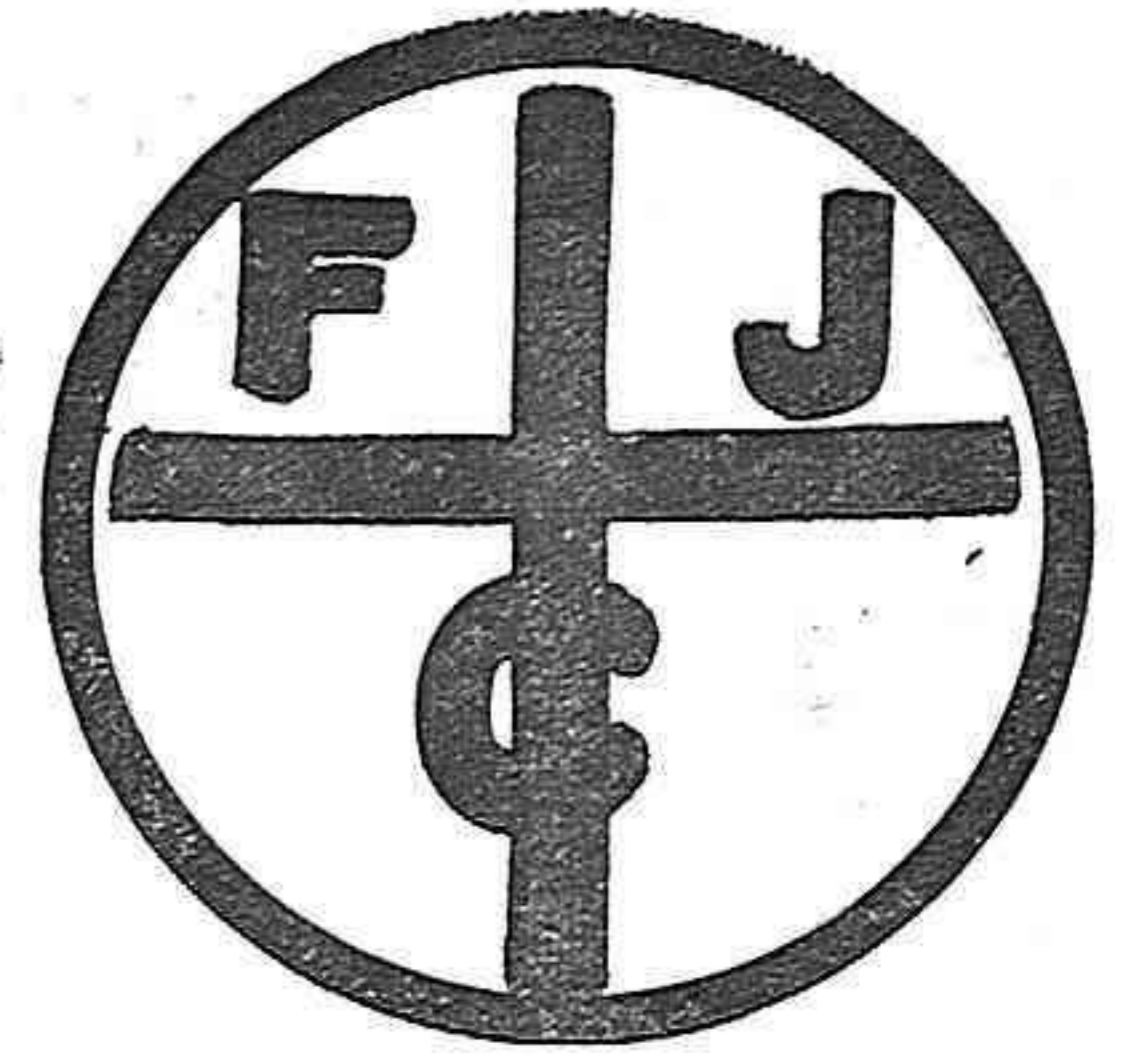
Cuando los socialistas estampen en sus programas esas apetecidas clasificaciones, sabremos si en el socialismo hay burgueses, y crec que hay tantos como fuera de él, y además los que lo sean estarán preparados para cuando llegue el día de la degollina de que todos los días nos hablan los líderes, ahora rabiosos y encolerizados porque les han quitado una porción de enchufes.

EMIGDIO MOLINA

AUDAX

PLANA DE JOVENTUT

Suplement de "LA CRUZ",

Núm. 12

DIVENDRES, 22 de Setembre 1932

Redacció i Administració: Rambla Sant Joan, 46, TARRAGONA

Als Il·lms. Srs. Bisbes i Revnds. Sacerdots, Directors i Consiliaris de Congregacions i Associacions de Joventuts Catoliques aplegats en curssets d'estudis de formació i educació dels joves, la Redacció d'aquesta Plana i el Grup AUDAX de la F. J. C. de Catalunya, els hi desitgen una estada ben agrada a la nostra ciutat.

EDITORIAL

Ha passat un any...

Els que tinguerem l'ocasió de veure néixer dintre aquest diari el full porta-veu de la Federació, recordem fresques encara les emocions que ens causà el primer "AUDAX" en el que alguns de nosaltres "revelaren" en un primer article la seva afició periodística.

La nostra plana ha sortit sense interrupció dotze mesos això es per a nosaltres un motiu de grata alegria.

Ha passat un any... En ell no es resumeixen pas les nostres aspiracions i com a joves mai creurem prou extenses les nostres tasques.

Ha passat un any — repetim —, però no en va.

"AUDAX" en els seus editorials sobre feixisme ha interessat i ha orientat a tots aquells que han desitjat conèixer aquesta nova branca de l'Acció Catòlica entre els joves.

En els nostres articles sobre temes socials ha commogut intensament a la joventut. Qui de nosaltres no recorda aquell "Un incivill"?

Qui ha oblidat aquell "Que consti" en defensa de la innocència dels nostres germans Avantguardistes?

I qui dubta del fruit de l'amenicitat d'una "Secció Humorística" com a porta oberta a l'element jove, per tal d'endinsar-lo a la lectura de la nostra plana?

Ja ho hem dit però, que el nostre temperament de joves mai creurà prou profundes les nostres actuacions.

Això vol dir que per l'any que comencem tenim ja nous projectes, alguns dels quals no podríem desentrotllar sense l'ajut sempre necessari dels nostres simpatitzants.

Molt sovint, en els nostres projectes hi trobem certes dificultats que no podríem vèncer sense valdre'ns de la mà benévola dels nostres amics.

Ajudeu-nos doncs, i entre tots farem que en el proper any, el resum de les nostres actuacions sigui inacabable.

Els crítics incompetents

Si aquests esperits mesquins que estan a l'aguait de tota acció per a criticar-la, és donéssim compte que amb la seva crítica deixen d'ésser fetes multitud d'obres, algunes d'elles de gran relleu, s'en donarien vergonya, i, de no ésser instruments, instantàniament canviarien de manera de procedir. Es evident qu'eno ens referim a les crítiques assenyades, que molts diaris fant, tenint-hi un lloc exclusiu per a les obres recents; ja que la major part d'elles, son donades al públic, després d'un reposat examen, i això es fet per persones de competència. A demés, la passió que amb la crítica hi pogués fer hom seria bon xic dominada per l'intel·ligència.

La nostra intenció es, combatre obertament aquells comentaris que de lluny sembla que no tenen transcendència, però, per la pràctica es veu ben clar que si que en tenen els quals d'una manera dissimulada, a cau d'orella, confidencialment, escampen la bava verinosa del descredit.

Aquests son els que en tó ami-

nal, prestant-vos que no ho digueu a ningú vos comencaran a insobornar, i fixeu-vos que les seves acusacions, més que a la producció el seu llenguatge cinic, va contra la persona. Es el seu instint: aterrar l'autor.

I en la realitat ja sabem com es guarden aquets secrets.

Aquestes persones son els eternals descontents; els que res els plau els podreu conèixer clarament si ateneu la seva vida, que és incapaç de fer res. I es de doldre que aquets crítics incompetents dominin, puig amb les seves manifestacions confidencials creen una espècie de xarxa que sense fer remor lliga les mans de molts creadors d'obres. Sobre tot, procuren crear aquest ambient amb els joves que es troben en periode de formació, que és, precisament quan tenen necessitat d'un punt d'apoiament-los-hi traveta resultant que si no son molt resistentes els principiants, es desanimen i cauen en una perillosa desconfiança amb les pròpies forces.

El pensar-se amb suficiència d'auments per a poder-se constituir en crítics, és un mal, avui dia, que domina arreu.

No cal pas dir que en els pobles de poca importància el mal és mes funest, ja que s'hi estableix tot seguit, l'esperit de competència.

Jo diria que el principi de tot això és l'enveja.

Com a pertanyent aquesta al nombre dels pecats capitals, són evidents ja les conseqüències d'aquest vici.

Entre els catòlics, aquest vici és mes perjudicial encara, puig moltes vegades, veient un catòlic autor que no trova amparança entre els seus la busquen en els contraris i aquest mes astuts, li presten tota la influència de que són capaços.

No cal pas dir l'impressió que això li causa, afecte que pot portar desagradoses conseqüències.

I això es el mal de cada dia; és el mal dels joves i dels xics; es el mal, fins i tot, de molts intel·lectuals.

En general el mal, és pèssim per la producció de tota classe d'obres. I per els catòlics, és ocasió de desconfiança.

Ens ballen pel cap nombrosos exemples recents, demostradors de nostra tesi i que hom s'en faria creus, sobre tot, perquè hi intervenen persones de gran prestigi per que la prudència, ens impideix donar-les a conèixer.

Es el mal de la crítica dissimulada, baixa pels procediments i baixa per la incompetència dels que així obren. No obstant, son inconcebibles els estralls que causa. No cal pas dir com recomanem a tots els companys feixistes que s'allunyin d'aquest perill, sobre tot, entre el jovent, ja que és l'edat en que hom intenta mostrar els més bells ideals i per tant, els més apropiats per la seva novetat de ficar-s'hi la crítica incomprensiva i demoralitzadora.

Per curar aquests mals, jo no sé altra medicina que la del silenci si parlant tenim de perjudicar el nostre pròxim.

M. M.

CLOFOLLES

SANDWICH DE MUSICA

Devant el quiosc-bar del Passeig de Santa Clara.

—La plataforma i la cúpula em fan l'efecte d'un pa de Viena partit per la meitat.

—Doncs dignes que quan hi haurà la banda del Regiment, tot plegat serà un sandwich... de música.

SI BADDÀ, O CIVADA?

La Publi: Tarragona, 15. (Per telèfon).

Títol: Precaucions en un aplec reaccionari.

"Tenint en compte l'aplec que la Joventut Feixista (!) celebrarà demà, diumenge, a Sant Martí (?) la Brufaganya?"

De manera que aplec reaccionari de la Joventut Feixista (ço que vol dir pertanyent a la Federació de Joves Cristians i a Sant Martí de la Brufaganya?)

Ai bas! que malament escriviu que poc ens coneixeu.

PEP DEL CARRIL.

FEIXISME I COMUNISME

Dos noms fatídics, dos noms que indiquen, d'una manera ben diferent, quanta quantitat d'odi i d'afany de destrucció pot arregar en el cor mesquí dels homes de la societat contemporànea.

Feixisme! Comunisme! sonen a les oïdes del jove cristià, del verdader jove com un clam de venjança, com un crit de guerra en contra de tot sentiment d'ordre de patriotisme pur, que el fa posar alerta, disposat a defensar, costi el que costi, el principi de llibertat de justícia.

No cal pas dir que nosaltres no ens sentim identificats en cap punt de vista comunista, puig començant aquests negant la existència de el sobrenatural ja ens és completament impossible coincidir amb els altres punts del seu programa, car, tots aquests són emanats d'aquesta "essencial" i doctrinària afirmació.

El punt de vista feixista ja el tenim de mirar nosaltres des de un altre terreny. Sapigut és que el credo d'aquests respecta la idea de Déu i fins la de l'Església, però — podem dir-ho ben alt — les seves normes de govern no s'ajusten pas del tot, a la doctrina predicada per aquesta que és la mateixa que predicà Nostre Senyor Jesucrist.

Nosaltres, com a membres d'Acció Catòlica, coincidim, respecte a doctrina, amb tot el que diu l'Església i per lo tant les afirmacions que precedeixen i les que segueixen estan d'acord amb el seu pensament.

Qui no recorda la lluita sostinguda, ara fa poc, entre el Sant Pare i el iniciador del feixisme a Europa, per qüestions de caràcter religiós? Tothom sap que el plebiscit resolgué amistosament degut a que el Duce s'acatà davant la raó irrefutable del Sant Pare en el que es referia a l'ensenyament de la joventut i a la reorganització de l'Acció Catòlica Italiana, ambdues coses de capital importància, tant per part de l'Església com per part del feixisme, car ja sabem l'ensenyament que Mussolini vol donar als nois (recordem els balilles) la repugnància, mal dissimulada que sent per l'Acció Catòlica, precisament perquè aquesta sosté normes completament oposades al esperit bèlic del Duce.

No contem ara aquí, perquè es faria un xic llarg, la sèrie de persecucions que han tingut que sofrir els joves catòlics italians que donarien una mica d'orientació referent a la simpàtica que aquests joves deuen sentir envers les camises negres.

Això referent a Itàlia, matriu del feixisme, on sembla que aquest sent un bon troç pacífic (degut segurament a que ja eliminà els enemics des de bon començament) però mirant a la nova Alemanya del "Heil Hitler", quin catòlic de veritat no sent repugnància, (i quasi diria odi) per aquestos milicians que s'entreguen, sostinguts pels governants, a tota espècie de felonies que costen la vida a tants sers que també són homes i tener una ànima per salvar? — Es doctrina de l'Església, tal volta, la de perseguir els jueus o la d'afusellar a tants comunistes perquè no pensen igual que ells? — La resposta no cal donar-la, es després ja per si sola de les preguntes però a pesar d'això no són poques les imputacions en contra dels ca-

tòlics alemanys fan els "amics" dels perseguits pels hitlerians.

Una d'elles és de que els catòlics germànics no xisten davant els fets criminals de les tropes d'assalt, ni encontra de la doctrina del govern de Hitler. Nosaltres ens permetem preguntar, xivaven els comunistes, anarquistes etc., quan es veien amenaçats per un sabre o una porra o més que res per la delació amb el seu consegüent empresonament? Que es contestin ells a ells mateixos, i veuran que davant de la força bruta no hi ha veu de justícia que es pugui fer sentir.

Imputen també al Papa, perquè tot justament amb el govern nacional-socialista ha firmat un concordat. — Vol dir aquest concordat, que el Sant Pare es fa solidari de la política de Hitler? — Si aquests bons xicots que "estudien tan les qüestions internacionals" (paraules d'un comunista) s'haguessin enterat del contingut del concordat s'haurien estalviat el treball de fer l'objecció, puig haurien vist que aquest es limitava únicament a salvar l'Acció Catòlica dels estralls que les normes feixistes poguessin fer dins el seu camp. I prou.

Hem parlat d'Itàlia i d'Alemanya, parlem ara de nostra terra, parlem del "feixisme de Catalunya".

Els feixistes, per la semblança del mot, hem estat titllats moltes vegades no de feixistes veraders sinó de simpatitzants i fins de "rècs" del feixisme.

Sapiguen, aqueixos bons amics que si bé nosaltres odiem el comunisme (no els comunistes) no menys abominem del feixisme, no perquè siguin destructors o defensors del capital (això tant s'ens en dona) sinó perquè aquestes idees van en contra de la llibertat individual i colectiva, fonament i al mateix temps, punta de la civilització.

Dintre la nostra Federació no h'aurà mai normes ni mètodes que s'assemblin a les feixistes, sinó tot el contrari, democràcia i germanor vertaderes. El feixista per a aconseguir el seu ideal, que no és pas polític, sinó quelcom més noble, i més digne; no necessita la violència i com que no la necessita no l'emprarà mai perquè sap que és caduca i baixa davant de l'amor i la simpàtia pròpia d'aquells que creuen que l'home és quelcom més que un troç de carn esclava.

Per això, el feixista, a desgrat dels extrems amb dues parts llençarà als quatre vents aqueix crit sortit del fons del cor: in comunisme, ni feixisme, CRISTIANISME!

E. OLIVE.

VIDA AVANTGUARDISTA

EL GRUP D'ESPLUGA DEL FRANCOI, A TARRAGONA

El propassat dissabte dia 16, visitaren nostra ciutat els avantguardistes de l'Espluga del Francoi, en grup d'una trentena.

Visitaren la Catedral, i les fàbriques de Tabacs i de Chartreuse quedant molt satisfets de la seva estada a nostra ciutat.

Al vespre retornaren a l'Espluga

MN. TOUS

Amb motiu de celebrar-se a nostra ciutat la "IV Assemblea Sacerdotal" em tingut l'honor d'estrenger la mà al Rnd. Director de l'Avantguardisme a Catalunya, mossèn Tous.

Sr. Secretari

ACTUACIO COMARCAL

SANT MAGI DE LA BRUFAGANYA PRIMER APLEC DE TARDOR

Organitzat pels grups d'Igualada Santa Coloma i Sant Martí de Tous es celebrà el pasat diumenge, dia 17, amb esclatant èxit, el Primer Aplec de Tardor a Sant Magi de la Brufaganya.

Malgrat una intensa propaganda contrària al dit "aplec", prop de 140 fejecistes i 80 avantguardistes acudiren a Sant Magi, reunint-se en aquest acte més de 2.200 persones.

Al matí fou cantada pels joves una missa gregoriana, interpretant-se la "Cum jubilo".

Al final de la missa fou entona l'"Himne al Fejecisme" del mestre Llongueras.

Seguidament es féu una admirabile exhibició gimnàstica per 46 avantguardistes d'Igualada.

Seguí el Miting d'Afirmació Fejecista.

Parlaren Pere Orga, avantguardista de Santa Coloma; Martí Guixart, de Sant Martí de Tous; Francesc Albareda de Sta. Coloma; Puig i Quintana del Consell Federal; Soler i Caralt, de les Sub-Federació del Baix Penedès; Ferrand M. Ruiz Hébrad, que comentà una falsa informació del corresponsal de Tarragona a "La Publicitat", i finalment el Rd. Dr. Bonet, Consiliari general de la F. J. C.

Finalment, a la tarda, hi hagueren diferents proves atlètiques.

Corresponsal

FALSET

VARIES NOTICIES

El dia 9, tingué lloc a la nostra ermita, organitzat pel grup "Sant Gregori" una bella festa, en la que es reunia tot el poble.

A les nou del matí es celebrà una missa cantada.

A la tarda s'efectuà una cursa de bicicletes amb valuosos premis, que fou guanyada pel jove Ramon Bes.

Després de la cursa tingué lloc a l'ermita un Rosari cantat.

Més tard, una audició de sardanes.

Es feren jocs d'infants.

Finalment, abans de deixar l'ermita, la façana d'aquesta fou il·luminada amb l'engemament d'una traca valenciana, que donà fi a la festa.

NOTICIARI

FEJOCISTA

CERCLE D'ESTUDIS

Ha vingut celebrant les seves reunions setmanals.

En les dos primeres setmanes, el tema desenvolupat fou sobre la Setmana General d'Estudis, pels companys de grup que hi assistiren.

El dimarts passat, després d'èsser llegit l'Evangeli per un fejecista, el Rnd. Consiliari parlà de la "IV Assemblea Sacerdotal".

A L'ARBOS DEL PENEDÉS

Es troba a l'Arbós del Penedés, pels afers professionals, el company Enric Olivé, president del grup "AUDAX".

REUNIO MESAI

La corresponent al mes d'Octubre es celebrarà el proper dimarts, dia 3, a un quart de vuit del vespre. No cal dir com pregum la puntua i màxima assistència.

FUT-BOI

Els AA. AA. d'A. P. C." adherits a la Federació, jugaren el pasat diumenge amb la "Penya Tarraco", empatant a un gol.

BASKET-BOI

Ens anuncia la "Secció d'Esports" que el proper Octubre reemprendrà les seves actuacions de basket-bol començant ben aviat els seus entrenaments.

EL GRUP DE MANRESA

El dia 10 d'aquest mes ens visità el grup fejecista de Manresa formant un grup d'una trentena.

Per alguns dels nostres amics foren acompanyats en la seva visita a nostra ciutat.

Vegeren la Catedral, Museu, Falsabruga, Club Nàutic i la platja de la Rabassada on prengueren un bany.

A la tarda retornaren a la seva ciutat, satisfets en extrem de la seva visita a Tarragona.

N. de la R. — Per agomblament de materials, degut a les tasques de la IV Assemblea Sacerdotal, ens ha estat impossible d'inquirir a la nostra Plana unes entrevistes concedides pels dirigents del Fejecisme Avantguardisme del nostre Redactor En Joan Juncosa.

FUNERARIA DE

FRANCESC ESPARACH

auto-cotxe per a trasllat de cadàvers, a tot Espanya. Enterraments a preus econòmics. Acurat servei

COS DEL BOU, 15
TARRAGONA

Conservatori de Música de Tarragona

FILIAL DEL CONSERVATORI DEL LICEU

CURS DE 1933-34

Queda oberta la matrícula per al nou curs que començarà a primer d'Octubre.

Preus, condicions i detalls a la Secretaria del PATRONAT DEL CONSERVATORI (ARMANYA, 11, baixos).

HORES DE 12 A 1 I DE 7 A 8 a partir del dia 18, els dies feiners.

JOSEP M. A. FAURA
NOTARI

Ofereix als seus clients llur nou despatx a la RAMBLA DEL 14 D'ABRIL, 2, ENTRESSOL, on s'ha traslladat

ATENCIÓ!

Confieu el arreglo del vostre a orell de radi o radigramola, al Nou Laboratori radiotècnic dirigit per enginyer.

Radiotècnic únic a Tarragona

Reparació i transformació de tota mena d'aparells.

Pressupost gratis.

CASA ARBONA, "SUC. A. FONT"
Comte de Rius, 19

de la CAIXA D'ESTALVI DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA ha d'ésser la joia de's vostres fills. Acostumeu-los en la infantesa a l'estalvi quotidià. Treballev per ells i per vosaltres mateixos.

L'infant s'habitua insensiblement a l'estalvi. Vol omplir de seguida la seva guardiola per dur-la a la Caixa on li compten el contingut i li abonon a la seva llibreta. De gran, por ésser el seu ajut per seguir estudis o per muntar un negoci. Si és una nena pot ésser el seu dot. Sempre i en tots dos casos, haurà servit per a estimular primer l'infant, després l'adolescent en la pràctica de l'estalvi, plena d'aventatges espiritual i materials.

La guardiola metàl·lica de la CAIXA D'ESTALVI DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA serà el cofre fort on els vostres fills guardaran el tresor de llur amor a l'estalvi i, en conseqüència, de llur futura austeritat per guiar-los en la vida. Adquiriu aquesta caixa de cabals portable que ha d'ésser l'objecte més bonic i més útil de la cambra de la mainada. Representa l'amor, la previsió i l'espiritualitat dels vostres infants.

No ho oblideu: una guardiola vol dir una llibreta d'Estalvi que s'anirà nodrint, sense adonar-vos-en, amb les aportacions de l'infant, sense sacrificis ni esforços econòmics per part de ningú... Una guardiola vol dir també la vostra tranquil·litat de consciència i l'esdevenidor dels vostres fillets. Vol dir, en definitiva, el deure complert.

Soliciteu una guardiola a la CAIXA D'ESTALVI DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA, que us serà lliurada immediatament.

Sucursal en Tarragona: APODACA, 3

HORES DE DESPATX: Dies feiners: de 9 a 1 i de 4 a 7.
Diumenges: de 10 a 12.

MODAS

H. NAS BALSELLS

SOMBREROS VESTIDOS
MODELOS DE PARIS

Plaza de la República, 32, 1.º

Apertura de la temporada: 2 de octubre

VIDA RELIGIOSA

Divendres de les IV Tépores de Setembre

ABSTINENCIA DE CARN

SANTS DEL DIA

Sants Maurici, quefe de la Legió Tebea, i els seus companys Exuperi, Cándid, Victor, Innocenc Vidal i altres, màrtirs; Santi Lauto, bisbes; Jena, prevere i màrtir; Florenci, sacerdot; Silva, confessor; i Santes, Digna, Emerita i Iraida verges i màrtirs i Salaberga abadessa.

Missa del dia

De sant Tomàs de Vilanova, Eisbe i Confesor.

Doble major. — Ornaments blancs

Ornament de l'Orde agustiniana i de l'Església de la terra llevantina, aquest Sant fou nascut a Fuenllana, diòcesi de Toledo. Estudià, amb una vida sempre exemplar i belles demostracions de talent, a Alcalá i Salamanca, i regí una càtedra en la Universitat d'aquesta darrera ciutat. Després per inspiració divina, ingressà a l'Institut d'Emitants de sant Agustí, al mateix temps que l'abandonava l'heresia de la Reforma. Luter. Personificació del perfecte religiós i predicador il·luminat, fou ben aviat promogut al Govern dels seus germans. Refusà l'arquebisbat de Granada; però hagué d'acceptar al cap de poc la mitra de València la qual portà prop d'onze anys amb el zel d'un sant pastor. De petit havia mostrat una singular pietat pels pobres fins a despollar-se per a cubrir-los, de sos propis vestits. Ara, amb una caritat insaciable, prodigà les rendes del seu càrrec i tot el que tenia, fins al punt de morir en un llit del qual poc abans havia fet donació. Després de morir (1555) la seva santedat fou rubricada per grans miracles.

Aprenen d'aquest Sant a lluitar valerosament per la puresa de la fe.

Missa per demà

De santa Tecla, Verge Protomàrtir.

Doble de 1.º classe amb octava comú. Ornaments vermells.

FESTA DE PRECEPTE A LA CIUTAT DE TARRAGONA.

QUARANTA HORES

Comencen a l'Església de les Religioses de Santa Clara essent les hores d'exposició de les vuit a les onze del matí, i de tres quarts de quatre a dos quarts de vuit de la tarda.

CULTES PER AVUI

CATEDRAL. — Tarda, s'entra a cor a les quatre. Cant solemne de Vespres per la capella de la Catedral, es cantarà el Dixit Dominus Himne i Magnificat; seguirà el cant de Completets. Matines i Laudes.

Capella de la Mare de Déu de Clustre. — Tots els dies a les set missa i reso del St. Rosari.

SANT FRANCESC. — Tarda, a les sis, Rosari i Via-Crucis.

SAGRAT COR. — A dos quarts de nou, missa de comunió a l'altar de Santa Rita, practicant-se l'exercici propi del dia.

SANTA CLARA. — A les vuit, missa d'exposició, i a dos quarts de onze, de reserva.

Tarda, a tres quarts de set, Rosari, Trisagi, benedicció i reserva

CULTES PER A DEMÀ

CATEDRAL. — A dos quarts de vuit, missa cantada a la Capella de Santa Tecla, que serà de Comunió General amb plàtica preparatoria que dirà el M. I. Dr. Miguel Vilatimó.

A dos quarts de deu, entrada solemne de Sa Emcia. el Sr. Cardenal Arquebisbe. Després de Prima es traslladarà la Residència Coral a l'altar de la Santa Patrona, essent el Sant Braç traslladat processonament a l'altar major. Després del cant solemne de Tercia, seguirà la missa que celebrarà de Pontifical Sa Emcia. el Sr. Cardenal. El sermó el farà el M. I. Sr. Canonge Magistral.

Tarda, s'entra al cor a les quatre a dos quarts de set, es cantaran solemnes vespres, seguidament processó que serà presidida per Sa Emcia el Sr. Cardenal, recorre el Claustre i interior del Temple.

SANT FRANCESC. — Misses com diumenge, a la devuit es farà la sarà la visita Espiritual a la Mare de Déu de Montserrat.

SANT JOAN. — Misses com els diumenges, a la devuit es farà la visita a l'Immaculat Cor de Maria

CARME. — Matí a dos quarts de set, missa "Sabatina" cantada per la Comunitat.

Tarda, a les sis i mitja, Rosari visita "Sabatina" cantada pel poble i Salve solemne.

SAGRAT COR. — Tarda, a les set Rosari i Sabatina.

SANTA CLARA. — A les vuit missa d'exposició, i a dos quarts d'onze de Reserva.

Tarda, a tres quarts de set, Rosari, Trisagi, benedicció i reserva

MERCE. — Festa de Santa Tecla, patrona de la ciutat. Misses a les sis i a dos quarts de vuit, aquesta serà cantada i de comunió general.

RESTAURANT BUENSUCESO

CALLE BUENSUCESO, NUMS. 6 y 8, al lado de la Rambla de Canaletas y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas.

BARCELONA

JARDINERIA TARRAGONINA

INAUGURACION EL DIA 23

Habiendo cambiado de dueño la acreditada jardinería de la antigua Casa Ripoll, ofrece ésta al público en general, su inmenso surtido de flores, plantas y árboles de todas clases a precios económicos CARRETERA BARCELONA, 22

BOLSA DE TRABAJO

SECCION DE MUJERES

Mujer viuda desea porteria. Se ofrecen mujeres para hacer faenas.

Costureras desearian trabajo. Horas de oficina de 6 a 7 y media.

SE VENDE

casa situada en la calle Mayor 6 Torredembarra. Informes en esta Administracion

DEL MOMENTO

Una Memoria digna de memoria

Se celebró el día 15, con la solemnidad acostumbrada, aunque sin la también acostumbrada presencia del ministro de Justicia — por los pocos días que lleva en el cargo —, la apertura de Tribunales. Y, como es asimismo costumbre, el señor Fiscal general presentó en ella la Memoria anual reglamentaria. Esta Memoria siempre es muy curiosa y aleccionadora; este año acaso lo sea más que en los anteriores.

Según ella y las estadísticas que la acompañan, el número total de causas judiciales incoadas durante el año 1932 ha sido el de 126.609. ¿Es muy crecido este exponente de la criminalidad en España? Desde luego. Arroja un porcentaje muy alto de hechos criminosos, en relación con la población del país. Nada menos que un medio por ciento: un criminal por cada doscientos españoles. Pero aún es más alarmante la cifra si se la compara con las de los años anteriores. Sobre la de 1931 ha aumentado en más de 14.000 causas; sobre las de 1930 y 1929, en cerca de 50 mil! En dos años, la criminalidad española se ha casi duplicado. ¡Dos años!... Saque el lector las consecuencias.

Las cifras más crecidas corresponden a los delitos contra la propiedad y contra las personas. Los delitos contra la propiedad ascienden, según las estadísticas citadas, a 59.826. En realidad, mucho más, pues estos son de los delitos en que, según reconoce el Fiscal en su Memoria, "es superior su número al de causas instruidas, por no llegar siquiera su comisión a noticia de la autoridad judicial ni del Ministerio público". Los delitos contra la propiedad representan, por consiguiente, cerca de la mitad de la criminalidad de España, y comparada la cifra del año 1932 con la de 1929 se ve que se han duplicado con exceso. No es de extrañar este enorme aumento. ¿No dicen los socialistas que "la propiedad es un robo"? Por supuesto, la propiedad "ajena". —Pues... ¡vengan delitos contra la propiedad! En algo se ha de conocer el imperio del socialismo.

También los delitos contra las personas han aumentado, de antes del año 31 a después de él, en más de una tercera parte. A 21.807 ascienden las causas instruidas por estos delitos en el año 1932. Una bonita cifra, cuyo "honroso" crecimiento debemos a los "atracadores" y "pistoleros" y demás autores de los "atentados sociales", términos todos que van acopiándose con sus nuevos o propios significados al lenguaje del for, como también reconoce el señor Fiscal. ¡Y nos quejaremos luego de que los "nuevos modos" no aportan nada a las ciencias! ¡Hasta sirven para enriquecer la nomenclatura jurídica!

Aún más han aumentado, casi hasta triplicarse, los delitos contra el orden público. Es natural. Estamos en una época revolucionaria. Y no puede haber orden ni paz públicos, sino rebeldías y violencias. Además, ¿cómo va a haber orden público ni respeto a la autoridad humana, si se niega el orden sobrenatural y la autoridad divina? Las consecuencias son hijas de las premisas. A una sociedad laicizada tiene que corresponder un aumento de criminalidad. No en balde se sueltan los frenos de la Ley de Dios y de la moral católica.

Algo de esto atisba en su Memoria el Fiscal, cuando dedica especial atención a los delitos contra la moral: corrupción de menores, escándalo público, comercio de publicaciones pornográficas y de drogas tóxicas, etc. La inmoralidad, pública y privada, manifiesta o escondida avanza como una ola inmundicia que amenaza ahogar en cieno a la sociedad española. ¡Ay de esta, si no reacciona a tiempo y se defiende! No le extrañe los castigos que padece. Son amorosos y nérgicos llamamientos de Dios. Si no los atiende... prepárese a sucumbir como sucumben todos los pueblos corrompidos.

VIMON.

Madrid, 19—IX—1933.

(Prohibida la reproducción).

PARTICULES

ILLES

*Aquests nuvolets blancs suspesos en l'altura, ¿són gaire cosa més que illes celestes on pugui reposar la llum del sol?
Les nostres pobres ànimes, ¿són gaire cosa més que una llei d'illes on pugui reposar l'amor de Déu que sobreia?*

MIQUEL MELENDRES Pvre

Catalunya ha tingut la gran dissort, que pesarà tràgicament damunt la seva història, d'haver caigut a l'hora de la llibertat, en mans de l'Esquerra Republicana.

Acaba de sortir

"Guia del Pelegrí a Roma"

Obra d'actualitat, en la qual s'hi descriu tot el viatge des de Barcelona a Roma, amb gràfics del Trajecte Ferroviari i nom de totes les estacions, explicació detallada de les més importants poblacions paisatges, etc.

Es descriuen també els principals monuments de la Ciutat Santa, que solen visitar els pelegrins, amb plànols de Roma i de la nova Ciutat del Vaticà.

Pot dir-se que es tracta d'un "pelegrinatge a la vista", que l'ensem serveix de guia de ferrocarrils i de cicerone.

Indispensable a tot pelegrí que vulgui ben aprofitar el viatge.

Per a demanda d'exemplars, dirigir-se a l'Administració de LA CRUZ, Rambla de Sant Joan, 46 Preu 4 pessetes.

ANTONIO SEGÚ

COMPRA FINCAS
Méndez Núñez, 21 baixos,
Teléfonos 748 R - 748 X
TARRAGONA
VENTA-ADMINISTRACION

ECOLES FRANÇAISES

DE TARRAGONA
Rambla 14 Abril. 7, pral.

Bajo el Patronato del Comité des Ecoles Franco-Espagnoles en Espagne y de l'Alliance Française de Paris

CURSOS ELEMENTALES

de primera enseñanza para párvulos de ambos sexos conforme al programa oficial de las Escuelas de Francia, con clases de castellano y catalán, de las 9 a las 12 y de las 15 a las 18.

PREPARACION PARA:

1. La obtención del "Certificat d'Etudes Primaires Elementaires".
2. El ingreso en los Lycées y Escuelas prácticas de Comercio e Industria de Francia.
3. El ingreso en los Liceos Nacionales de 2.ª enseñanza.
4. La obtención del "Certificat d'Etudes de Langue Française".

CURSOS GRATUITOS de LENGUA FRANCESA para ADULTOS de las 19 a las 21

Dirección: MONSIEUR ET MADAME J. CAUBET, profesores nombrados por el Ministerio de Instrucción Pública y Bellas Artes, de Paris, y D. RAMIRO DE SAS MURIAS, catedrático del Liceo de 2.ª enseñanza

APERTURA DE CURSO: Lunes, día 2 de octubre de 1933

Para más datos e inscripciones dirigirse a la Secretaría de las Escuelas:

Rambla 14 Abril 75, pral.

GACETILLA

ADVERTENCIAS

Hoy, viernes de Témperas, abstinencia de carne sin ayuno.

Mañana, festividad de Santa Tecla, es fiesta de precepto en esta ciudad.

HORA SANTA

Edición catalana 0'30
Edición castellana 0'30

LLIBRERIA ROYAL

Comte de Rius, 13, Tarragona

REGRESO DEL SR. LLORET

Terminadas sus vacaciones se ha hecho cargo de la Alcaldía el señor Lloret.

DOS LLIBRES NOUS CADA DIA

P. Ballesteros: "LA CONTRIBUCION TERRITORIAL EN ESPAÑA", 5 ptes.

A. Alvarez: "LEY DE VAGOS Y MALEANTES, HISTORIA? PRECEDENTES, LEY Y SU PROCEDIMIENTO", 3 ptes.

LLIBRERIA TARRACONENSE de J. Antonio Guàrdias, Plaça República, 53, telèfon 662

88 Pelegrinatge a Roma i Terra Santa

vien anat també al moll a acomiadar nous passatgers.

BEIRUT

A mitja nit devia partir el "Vienna" per a fer cap a la capital de la Siria a les sis del matí, com així mateix s'esdevingué. Acabant ja allí la navegació dels pelegrins, de bon hora es prepararen per a oír la santa Missa, i acte seguit a disposar les maletes per al definitiu desembarcament.

Mes abans calia revisar els passaports; i tampoc aquí la policia es mostrà matinatora; eren les vuit ben tocades quan devallavem del "Vienna", per a entrar en els edificis de les Duanes, aon s'hi espera una revisió més pesada encara que la dels passaports. No obstant, passarem també aquí sense que s'ens obrissin les maletes, no sabem si per causa de la cara de bona gent que feien els pelegrins, o, més probablement, per causa de l'oportuna intervenció del senyor Giovanni delle Fiori, que ja des del dia anterior ens estava esperant a Beirut per a fer-se càrrec del nostre equipatge, com també hi tenia disposats els autòmòbils en que hviem de fer els viatges o visites per la Siria i Palestina.

Per causa de la tardança en els tràmits de desembarcament, la visita a la ciutat de Beirut no pogué fer-se amb tota la detenció desitjada, puix a migdia calia arribar a Baalbek, segons estava assenyalat en el programa del Pelegrinatge. No obstant, ens feu donat recórrer les principals vies de la capital de la Siria, podent constatar la gran varietat d'habitants que la componen, i la diversitat d'aspectes que ofereixen els seus edificis, fins a tant que hom no arriba a determinar-se si aquella ciutat cal calificar-la com europea o asiàtica, puix tan bon punt es troba entre carrers estrets i tortuosos, amb els típics bassars orientals, com en magnífiques avingudes i places amb luxosos magatzems que res tenen a envejar de les ciutats modernes.

Pelegrinatge a Roma i Terra Santa 85

la compra d'un salacot, que no abandonaren ja en cap més excursió.

I arribats ja de bell nou al Palazzo u Hospederia del Carmel, tot esperant l'hora de l'apat, fou el P. Berard qui ens mostrà aquell "llibre seu", singularíssim, en el qual hi figura l'oració del Parnostre en centenars d'idiomes. Des d'el principi que viu al Carmel tingué la santa curiositat de demanar als pelegrins de les diverses nacions o països que visiten aquell Santuari, li escriguin l'oració dominical, en la pròpia llengua, havent resultat així una obra de gran interès, com no s'en pugui veure altra semblant en cap altre lloc.

Després de dinar, i en haver passat novament pel Santuari de la Verge per tal de demanar-li la seva benedicció i de que vulgués fer efectiva en nosaltres la promesa de la salvació als seus devots, emprenguem immediatament la marxa vers la ciutat de Tolemaida o Sant Joan d'Acre, que teniem assenyalada per aquella tarda.

SANT JOAN D'ACRE

Sortint del Carmel i travessant novament la ciutat de Caifa, els autòmòbils ens transportàren amb tres quarts escasos d'hora a l'antiquíssima Tolemaida, ciutat plena d'història i d'interès. La carretera que hi condueix té per una banda els blaus sorralles de la gran platja, i per altre la verdor exuberant de la planura d'Esdréol, travessant pel camí l'històric torrent Cissó, i el no menys célebre riu o Nahr Naaman.

Ciutat-fortalesa aquesta de Sant Joan d'Acre mostren el seu aspecte guerrer ja les mateixes muralles de tot temps que l'envolten, com també bona part dels seus carrers són estrets i tortuosos, havent estat impossible als nostres autòmòbils arribar fins al convent dels P. P. Franciscans, que fou la primera

LÒS CURSILLISTAS DEL MAGISTERIO

Entre los cursillistas del magisterio ha producido vivo disgusto la actitud de algunos miembros del Tribunal, que escogen como temas de sus disertaciones, materias que a todas luces no están al alcance de los opositores y que significan una desconsideración y ocasionan con ello una molestia del todo innecesaria.

LA CONFERENCIA-CONCERT D'AVUI SOBRE EL PARCIFAL

Per localitats per la conferència que l'eminent mestre Ribera donarà avui al teatre Metropol, a les set de la tarda, es pot acudir al local social des de les onze del matí.

Tant durant la conferència com les execucions musicals s'exigirà el més rigorós silenci.

La casa Arbona ha instal·lat ja els aparells que són una garantia d'èxit també de la part tècnica. El mestre Ribera donarà també alguna execució al piano.

Segons la llei natural, la consciència dels fills l'ha d'educar el pare, és un dret seu.

Segons l'Esquerra, la consciència dels fills, l'ha d'educar l'Estat, és un dret del govern. La llei natural és la de la llibertat; la llei de l'Estat és la de l'opressió, de l'absolutisme.

Conferencias telegráficas

ESTADO DEL SEÑOR SANCHEZ GUERRA

Madrid, 21. — Al mediodía nos dijeron hoy en el domicilio del señor Sánchez Guerra, que el ilustre enfermo había pasado la noche intranquilo, aplicándose frecuentemente inyecciones.

En la mañana de hoy continuaban mostrándose pesimistas los facultativos que le asisten.

Esta tarde hemos comunicado con el domicilio del ex presidente del Consejo, don José Sánchez Guerra, manifestándonos que el ilustre enfermo, dentro de la gravedad que se encuentra algo mejorado.

EL MINISTRO DE LA GOBERNACION

El ministro de la Gobernación dijo que mañana llegará el señor Lerroux para presidir el Consejo de ministros.

Agregó el señor Martínez Barrios que habían llegado a Madrid los representantes del Sindicato minero de Asturias, suponiéndose se entrevistarán con él, en ausencia del ministro de Industria y Comercio. Terminó diciendo que los conflictos planteados en varias provincias mejoran.

El subsecretario de la Gobernación manifestó a los periodistas:

—La huelga de Reinosa se ha resuelto satisfactoriamente. En cambio, la de Córdoba se ha agravado por el conflicto surgido entre los mineros.

Ha tomado posesión de la Dirección general de Seguridad la Comisión administrativa encargada de todo lo relativo a esta sección. Me interesa hacer constar que actuará sin espíritu inquisitivo alguno, pues lo importante es buscar normas eficaces para lo porvenir.

Después de tomar posesión la citada Comisión, la hizo la inspectora del Parque Móvil de la Dirección, para procurar dar a conocer con exactitud y objetividad la marcha del mencionado organismo, en el que seguramente habrá necesidad de introducir algunas modificaciones para que rinda su máxima eficacia.

Continúan las medidas de reorganización de los Cuerpos de Vigilancia y Seguridad. En éste se pro-

curará abrir las vacantes de oficiales con elementos probadamente republicanos.

EL MINISTRO DE TRABAJO

El ministro de Trabajo manifestó que había recibido a una comisión de patronos y obreros de Santander, para tratar de resolver el problema allí planteado, que amenaza derivar en la huelga de obreros del puerto. Los comisionados expresaron el deseo de someterse a su arbitraje, por lo cual se reunirá con ellos para buscar una solución al conflicto.

A preguntas de los periodistas dijo que someterá al Consejo de mañana el nombramiento de subsecretario del departamento a favor de don Sigfrido Blasco.

EL CONGRESO RADICAL-SOCIALISTA

Los delegados de Castellón, Sevilla y otros puntos de España, que vienen para asistir al Congreso del partido radical socialista, que se inaugurará el día 23, han manifestado que no figurará en el orden del día del Congreso la cuestión relativa a la colaboración con el Gobierno, ya que esta cuestión fue obviada en el último Congreso tomándose acuerdos en sentido favorable a cualquier Gobierno que aceptara las bases del partido, como lo ha hecho el actual.

Lo que sí se discutirá — agregaron — es la cuestión relativa a las faltas de disciplina en que pudo incurrirse a raíz de la presentación de las bases del partido al anterior Gobierno, estando dispuestos a sancionar a la minoría, o al comité ejecutivo nacional. Particularmente nos dieron la impresión de que la tendencia que parece prevalecerá será la de sancionar a la minoría por estimar los delegados provinciales que el órgano de relación entre el partido y el Gobierno es el comité ejecutivo.

LA ACTUACION DE LOS JURADOS MIXTOS

Esta tarde nos entrevistamos con el ministro del Trabajo, al objeto de que aclarara los términos de la conversación que ayer mantuvo en

el Ministerio con la representación de los presidentes de los Jurados Mixtos, ya que, según la versión publicada por "El Socialista", se desarrolló en términos de alguna violencia, llegando a decir el ministro que su opinión, respecto a la actuación de los mencionados presidentes, era compartida no sólo por la opinión, sino también por las alturas.

El señor Samper dijo que la entrevista, si no cordial, fué cuando menos atenta y considerada, pues llevó la voz y la representación de todos los visitantes el ilustre abogado de Madrid señor Morote, que es presidente de uno de los Jurados mixtos, con quien le une antigua amistad.

Dicho señor — nos agregó el ministro — se expresó en términos de la mayor corrección y delicadeza, a los que correspondió en igual forma. Estos señores solicitaron que, mediante ciertas explicaciones, dejase yo a salvo el buen nombre de los presidentes que cumplen con su deber, a lo que respondí que conocía y había muchísimos que se hallaban en este caso, entre los cuales figuraba el señor Morote, y como había establecido las necesarias excepciones, todos los presidentes aptos y competentes podían considerarse comprendidos en ellas y los que tuvieran dudas o se consideraran aludidos por el concepto de no cumplir con su deber, debían dimitir.

Por lo que respecta a otras referencias, se limitó a manifestar que la impresión desagradable que vienen produciendo en general los Jurados mixtos, no la sustenta solo él sino que la comparten también la opinión pública y otros compañeros de Gobierno.

Luego el ministro se refirió a la actitud de algunos de estos presidentes, uno de los cuales le ha dirigido una carta en términos tales de desconsideración que ha dispuesto su destitución fulminante.

Trátase del vicepresidente del Jurado Mixto de Banca y Bolsa privada de Madrid, que ejercía la presidencia interinamente.

RAFAEL ESCOFET - TARRAGONA

DE SOCIEDAD

De Albi ha regresado la familia de nuestro particular amigo el doctor don Juan Solsona.

Ayer llegó, con objeto de pasar unos días en esta ciudad, acompañada de su encantadora hija Rosario, doña Dolores Aymerich, esposa del notario de Palamós, don José Vilar.

Se encuentra enfermo de algún cuidado, el propietario de Santa Coloma de Queralt, señor Mullerat padre del abogado del mismo nombre del ilustre Colegio de esta ciudad.

Le deseamos un pronto y total restablecimiento.

De Alforja han regresado, la distinguida esposa y simpáticas hijas del concejal don José Tapias.

Han regresado de Vilasar, donde han pasado el verano, los señores Ventosa-Serra.

Acte digne d'elogi

La Comissió Pro Falles i Festes de Tarragona, donant una prova més d'entusiasme en tot el que es refereix a festes, i desitjosa d'associar-se a les que organitza l'Excel·lentíssim Ajuntament amb la cooperació del Sindicat d'Iniciativa presentará en el Cossó Blanc-Blau una carrossa que porta el lema "tres roses en un pomell", confeccionada per l'artista senyor Adolf Ariño. Aquesta carrossa es pagada particularment per la Comissió i serà ocupada per la Fallera Major i les dues d'honor.

A més a més, donant una prova d'adhesió a les esmentades festes: xin el major èxit, ha gestionat amb el fi de que aquestes assolís el conseguit de l'Empresa del ferrocarril del Nord un tren especial que sortirà de Reus a les 14'15 per arribar a Tarragona a les 14'40 i d'aquesta forma el públic de la població germana podrà concórrer a la cursada e braus que començarà una hora més tard, a més donarà un major contingent de gent al Cossó Blanc-Blau que tindrà lloc mitja hora després d'acabada la cursa.

Deportivas

Ciclisme

LES ORGANITZACIONS DE LA P. C. WILLIAM TARIN

Més inscripcions per al "Gran Premi Blandinieres" que es disputarà el pròxim diumenge:

30. Andreu González, neòfit, P. C. W. Tarin.

31. Joaquim Pascual, neòfit, de València.

32. Josep Pascual, id., id.

33. Mateu Fullea, id., id.

34. Joan Pascual, id., P. C. S. Avant, Reus.

35. Josep Panisello, id., id. id.

36. Diego Solé, id., id. id.

37. Jaume Porta, id., id. id.

38. Josep Torruella, id., de Tarragona.

39. Peré Gilabert, id., id.

40. Josep Maria Sans, primera categoria, de Reus.

41. Josep Vallés, neòfit, id.

42. Miquel Vilafranca, id., id.

Com inscripció remarcable ja la de Sans, de Reus, el popular "xatet", que segons informes, es troba en magnífica forma.

Es segueix admitint inscripcions al nostre local, Rambla 14 d'Abril 39, "Bar Nin".

PENSION CATÓLICA

para maestras y señoritas ecuatorianas.

Paseo de Gracia, 71, Barcelona

"Abandonar al periódico católico, negarle el calor de vuestra suscripción, es sólo comparable a la defección, del soldado que en plen abatalla abandona la trinchera en que defiende el honor de la Patria. Gravisimo delito.

Paro, cómo calificar al católico que no solo abandona su periódico, sino que se suscribe o compra periódicos indiferentes, cuando no enemigos de la moral y el orden, atentos siempre a servir las más bajas pasiones?

Tiene tal acción el más grave de los calificativos, porque ya no es el caso del soldado que abandona la defensa de su bandera, sino el del que se pasa al enemigo y le fortalece con su ayuda.

He aquí un caso de traición manifiesta."

CARDENAL HARTMANN

visita que realitzarem. Està de Superior allí també un compatriota, el Rev. P. Gabi Martin Montero; i no cal dir que ens dispensa una acollença, tal com correspon al seu doble caràcter d'espanyol i franciscà. Després d'obsequiar-nos amb un refresc oriental, es constituí en el nostre guia i cicerone per la ciutat, començant la visita a l'església parroquial de la qual n'és Rector i comptant entre els seus antecessors el beat P. Manuel Ruiz, que juntament amb altres set religiosos espanyols i un tirolès, fou assassinat pels Dúscos a Darnasc l'any -860, essent beatificat en 1920. Com record piados i homenatge a tan insigne Rector, un artístic quadre amb la seva imatge figura en lloc preferent de la mateixa església parroquial. Un verdader tresor constitueixen els calzers custòdies i altres objectes litúrgics antiquíssims que es conserven en la Sagristia. Un magnífic panorama s'ofereix des de la terrassa del convent, que sofrí grans desperfectes per un terratrèmol de l'any 1927 havent estat restaurat dos anys després (1929) Tocant al convent hi tenen instal·lada una escola els P. P. Franciscans.

Prop del mateix convent visitarem el "Khan dels Francs", construcció del segle XVII; i després de passar per carrerons estrets (d'un sol metre d'amplada i alguns sense sortida) al més important "Khan de les Columnes", que alguns creuen ocupa el lloc d'un antic convent de religiosos dominics, essent notables les columnes de granit que sostenen els pòrtics procedents d'antiquíssims edificis grecs-romans. Des d'allí prompte es fa cap a l'antic port de Tolemaida, a on hi desembarcà Sant Francesc d'Asís, quan en 1219 visità la Terra Santa. Seguí el tom per les muralles d'aquesta ciutat, que a l'Edat Mitja gairebé pot dir-se que era inexpugnable, havent-hi moltes edificacions del temps dels Creuats, que en feren la capital del reialme llatí establert a Palestrina, essent els cavallers de Sant Joan que afegiren al seu primitiu nom Acco, dels fenicis, (canviat posterior-

ment pels grecs en Ptolemaide), en Sant Joan d'Acre. En alguna d'aquelles fortaleses, encara s'hi veuen restes de canons, del temps de Napoleó.

Res més que com nota de curiositat, vejerem la casa del déu persià, a Acre, o del cheikh Abbas, que es feia passar com encarnació vivent de la divinitat a Persia, i fou exilat a Acre; fundà la secta dels habistes, que professen una barreja de cristianisme i mahometanisme. Encara que l'esmentat Cheikh morí l'any 1922, com la divinitat, segons ells, es hereditària en els seus successors, continuen adorant el seu deu vivent. Cal dir, però, que es tracta d'una secta molt reduïda; com també a manera de curiositat es remarcable la devoció que profesen a Santa Llúcia, de la qual en figura un quadre en l'esmentada casa.

Finalment donarem un tom pels bassars d'Acre molt importants antigament, però molt miserables: actualment, com pobres i miserables en general són els habitants d'aquesta ciutat. I després de donar les gràcies i acomiadar-nos del P. Gabi (franciscà) per les seves múltiples fineses i atencions, els autes ens transportaren novament a la ciutat de Caifa, a on ens estava esperant un altre P. Gabi (el carmelità), que venia a donar-nos l'últim adéu abans d'embarcar en el "Vienna". L'enyorament d'una Pàtria, tan més volguda com menys agrada per als seus fills escullits, l'havia portat al moll per a desfegar el seu cor en aquell estol de compatriotes, qual sola presència semblava proporcionar-li consol; i no es quedarien pas curts els pelegrins en palesar-li els sentiments de simpatia per la seva persona, d'agraïment per les seves atencions, i d'anguris per un prompte retorn al propi país. Tot el trajecte de la canoa-automòvil, des del moll al vaeixell duraren les demostracions d'aquests sentiments i afectes, fins a tant que les tenebres de la nit que anaven sempre més avançant, ens el feien perdre de vista entre les altres persones que ha-